

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת
הש"ס

רש"ב"ם

שאלין כל פלגא דפסחא שנתא. אבר תשמיש ומתוך שאלין תשמישו של זה נוח לה כשל ראשון השנה איתו: **מלוס ונוף גדול**. אם תרלה לעשות מלוה וגם תשחקר בה: **אובל פירוס ולא שפר**. הלוה מעות

שאלין כל פלגא דפסחא שנתא. אבר תשמיש שאל יהא תשמיש זה טוב לה כרלשון וחולול בו: **מלוס ונוף גדול**. אם תרלה לעשות מלוה וגם תשחקר בה שידלל ממוקד: **אובל פירוס ולא שפר**. הלוה מעות על הקרקע לחול פירות כנתייחא צולל שחכמה לו

לחבירך על קרקע לחולל פירות כנתייחא צולל [שמחכה] לו דבר מוטע מן הדמים כמשכנתא דטורא (ב"מ דף כז:ו) והיינו ריוח גדול וגם מלוה היא שיש לו ללוה שפר ריוח שרריך למעות לסחורה: **דלא פינני בלא ק"ש**. שזה מנהג דלרמאין: **וא"ד**. על מטה ארמית ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות וכנס צביה לגבות הימנה חקקה את צנה ונתתו על המטה וכנסכם רב פפא אמרה לו שב על המטה עד שחבירא מעותיך וכן עשה כשכחה אמרה לו התנהח את בני וברח לו מן המדינה: **לא פינפוט גיורא**. מקום דלרמין גיורא עד עשרה דרי לא תבי דלרמיה בפקיה (ס'הדרין נד:): **פניי שפספון פרקא**. לאו דווקא אלא משוגע כמפרש לקמן: **ובימי ניפון**. שהלמחים עולין וגם לבו וטוגח: **ריש טורא צניקולא**. רבוחא היא אפילו כשראש השור בתוך הסל שהוא לולב בו וטרודו בחילתו: **שדי דרגא**. פן יעלה אחריו: **גיורא דטורא**. לאש וגלגור שלא ילחץ קש פירש רבינו גרשון בטיני שישו אנתן אלף גערה שגומר בו בלשון הוה להבדילו מעליו או כדי שיענה מלאכה וכן סולן גיורא גערה: **גיורא דלרבא**. כדי למשכה כהבל ולהולכה לנהר: **אמר אביי טור ודג כ"ו**. לקמן מפרש להו ואילן: **שפסא דללא**. הישן על העור קודם שהגמר עבודתו ללא הוא עבדן דלרמיה בב"ב (דף ה') ארבעה ללא וארבעה לללא: **פמיני דאש פניס**. אם רגיל לשפוך מים חמין יותר מדלי על צפרו: **פלא דמחור לבוש**. ולבש להו מקמי ח' יומי דלכתי לא מטי ח' יומי דלשליחיה הגאו כניס הדרי ולכתי איכא בה חיותא ואלו ליה וקשין לדבר אחר: **צפדי פלפא**. דהוה מד צעל דיק ותרי ליהו סהד: **ובנסי דלורייסא**. קודם שהחמירו על עמלן לישב ז' נקיים וטובלת ביום שפסק המעין אל חוקק בצלות לילה הולול והיוס רחשהוהחוקק מעיין פתוח דילמא שפטה זיבה: **שפסא ספסא**. ותחמה חלל מלא מים: גיזיתא

*שאין כל אצבעות שוות מצוה וגוף גדול אובל פירות ולא שפר מצוה וגוף שרוא אשה ולו בנים אצבעה דברים צוה רבנו הקדוש את בניו אל תרור בשכנציר משום דליצניו הוה ומשכו לך בליצנורא *ואל תשב על מטה ארמית ואובל דאמרי דלא תיגני בלא קרית שמוע ואובל דאמרי דלא תינסב גיורתא ואובל דאמרי דאכילת ממש ומשום מעשה דרב פפא ואל תבריה עצמך מן המכס דילמא משכחו לך ושקלי מנך כל דאית לך ואל תעמוד בפני השור בשעה שעולה מן האגם מפני שהשמן מרקד בין קרניו אמר רבי שמאל בשור שחור וביומי ניפון *תני רב אישעיא מרחיקין משור חם חמשים אמה משור מועד כמלא עיניו תנא משמיה דרבי מאיר: ריש תורא בדיקולא. סק לאיגרא ושדרי דגרא מתותך אמר רב גיורא דתורא הן הן גיורא דאריה זה זה גיורא דגמלא דא דא גיורא דארבא הילני הייא הילא והילוק הוליא. אמר אביי עור דג וכו' המין וביצים וכו' לבנים כולן קשין לדבר אחר: עור מאן דגני אמשבא דצלא בנשיבומא ביומי ניפון כום שיורי כסא דהרנסא חמין חמיו דחמימי משדרו עילוייה ביצים מאן דמדרך אקליפיים בינים לבנים מאן דמחור לבושיה ולא נפיר ליה חמניא יומי והדר לבוש לה בריון הנך בינים וקשין לדבר אחר אמר רב פפא ביהא דאית ביה שונרא לא נייעול בה איניש בלא מסני מאי מעמא משום דשונרא קטיל להוויא ואביל ליה ואית ביה בחיוויא גרמי קמיני ואי יתיב לה גרמא דחיוויא אכרעיה לא נפיק ואסחכן ליה איכא דאמרי ביחא דלית ביה שונרא לא נייעול ביה איניש *בהבדא מאי מעמא דילמא מיכריך ביה חיוויא ולא ידעומסחכן ג' דברים צוה ר' ישמעאל בר' יוחנן את רבי (מקיש סימן) אל תעש מום בעצמך [מאי] היא? לא תיהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד דהו בעל דינך ותרי סהדי *ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים אשתך טבלא אל חוקק לה לילה הראשונה, אמר רב ובגדה דאורייתא הואיל והוחוק מעין פתוח דילמא משכה זיבה שלשה דברים צוה רבי יוסי בר' חזיה את רבי אל תצא יחידי בלילה *אל תעמוד בפני הגר ערום *אל תכנס למרחץ חדש שמא תפחת, ע"ד כמה: אריב"ל ע"ד ר"ב דרש, ואל תעמוד בפני הגר ערום דתניא העומד בפני הגר ערום הוי נכפה *והמשמש ממחור לאור הגר הויין לו בנים נכפין *ת"ד המשמש ממחור על מטה שתנינוק יש עליה אותו הניק נכפה ולא אמרן אלא דלא הוי בר שחא אבל הוי בר שחא לית לן בהולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה אבל גני להדי רישיה לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עילוייה אבל מנח ידיה עילוייה לית לן בה *אל תצא יחידי בלילה דתניא לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות מפני שאגרת בת מחלת היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה ויצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכחי כולי יומא ומנא חבא פגעה ברבי תנינא בן דוסא אמרה ליה אי לאו דמכרון עלך ברקיע הוהוה ובתורתו סכנתך אמר לה אי חשיבנא ברקיע גזר אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם אמרה ליה בממותא מינך שבק לי רווחא פורתא שבק לה לילי שבתות וליילי רביעיות וכן אמר וכן אמר פגעה ביה * באבוי אמרה ליה אי לאו דמכרוי עלך ברקיע הוהוה ובתורתו הגי

דבר מוטע מן הדמים והיינו ריוח גדול וגם מלוה היא שיש ללוה שפר ריוח שרריך למעות ולסחורה: **דלא פינני בלא ק"ש**. שזה מנהג דלרמאין: **וא"ד**. על מטה ארמית ממש משום מעשה דרב פפא שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות וכנס צביה לגבות הימנה חקקה את צנה ונתתו על המטה וכנסכם רב פפא אמרה לו שב על המטה עד שחבירא מעותיך וכן עשה כשכחה אמרה לו התנהח את בני וברח לו מן המדינה: **לא פינפוט גיורא**. מקום דלרמין גיורא עד עשרה דרי לא תבי דלרמיה בפקיה (ס'הדרין נד:): **פניי שפספון פרקא**. לאו דווקא אלא משוגע כמפרש לקמן: **ובימי ניפון**. שהלמחים עולין וגם לבו וטוגח: **ריש טורא צניקולא**. רבוחא היא אפילו כשראש השור בתוך הסל שהוא לולב בו וטרודו בחילתו: **שדי דרגא**. פן יעלה אחריו: **גיורא דטורא**. לאש וגלגור שלא ילחץ קש פירש רבינו גרשון בטיני שישו אנתן אלף גערה שגומר בו בלשון הוה להבדילו מעליו או כדי שיענה מלאכה וכן סולן גיורא גערה: **גיורא דלרבא**. כדי למשכה כהבל ולהולכה לנהר: **אמר אביי טור ודג כ"ו**. לקמן מפרש להו ואילן: **שפסא דללא**. הישן על העור קודם שהגמר עבודתו ללא הוא עבדן דלרמיה בב"ב (דף ה') ארבעה ללא וארבעה לללא: **פמיני דאש פניס**. אם רגיל לשפוך מים חמין יותר מדלי על צפרו: **פלא דמחור לבוש**. ולבש להו מקמי ח' יומי דלכתי לא מטי ח' יומי דלשליחיה הגאו כניס הדרי ולכתי איכא בה חיותא ואלו ליה וקשין לדבר אחר: **צפדי פלפא**. דהוה מד צעל דיק ותרי ליהו סהד: **ובנסי דלורייסא**. קודם שהחמירו על עמלן לישב ז' נקיים וטובלת ביום שפסק המעין אל חוקק בצלות לילה הולול והיוס רחשהוהחוקק מעיין פתוח דילמא שפטה זיבה: **שפסא ספסא**. ותחמה חלל מלא מים: גיזיתא

דללא. הישן על עור צבית העבדנין קודם שהגמר מלאכתו: **פמיני דפמיני דאש פניס**. אם רגיל לשפוך עליו מים חמין יותר מדלי על צפרו: **פלא דמחור לבוש**. ולבש להו מקמי ח' יומי דלכתי לא מטי ח' יומי דלשליחיה הגאו כניס הדרי ולכתי איכא בה חיותא ואלו ליה וקשין לדבר אחר: **צפדי פלפא**. דהוה מד צעל דיק ותרי ליהו סהד: **ובנסי דלורייסא**. קודם שהחמירו על עמלן לישב ז' נקיים וטובלת ביום שפסק המעין אל חוקק בצלות לילה הולול והיוס רחשהוהחוקק מעיין פתוח דילמא שפטה זיבה: **שפסא ספסא**. ותחמה חלל מלא מים: גיזיתא

דאית ביה שונרא לא נייעול בה איניש בלא מסני מאי מעמא משום דשונרא קטיל להוויא ואביל ליה ואית ביה בחיוויא גרמי קמיני ואי יתיב לה גרמא דחיוויא אכרעיה לא נפיק ואסחכן ליה איכא דאמרי ביחא דלית ביה שונרא לא נייעול ביה איניש *בהבדא מאי מעמא דילמא מיכריך ביה חיוויא ולא ידעומסחכן ג' דברים צוה ר' ישמעאל בר' יוחנן את רבי (מקיש סימן) אל תעש מום בעצמך [מאי] היא? לא תיהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד דהו בעל דינך ותרי סהדי *ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים אשתך טבלא אל חוקק לה לילה הראשונה, אמר רב ובגדה דאורייתא הואיל והוחוק מעין פתוח דילמא משכה זיבה שלשה דברים צוה רבי יוסי בר' חזיה את רבי אל תצא יחידי בלילה *אל תעמוד בפני הגר ערום *אל תכנס למרחץ חדש שמא תפחת, ע"ד כמה: אריב"ל ע"ד ר"ב דרש, ואל תעמוד בפני הגר ערום דתניא העומד בפני הגר ערום הוי נכפה *והמשמש ממחור לאור הגר הויין לו בנים נכפין *ת"ד המשמש ממחור על מטה שתנינוק יש עליה אותו הניק נכפה ולא אמרן אלא דלא הוי בר שחא אבל הוי בר שחא לית לן בהולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה אבל גני להדי רישיה לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עילוייה אבל מנח ידיה עילוייה לית לן בה *אל תצא יחידי בלילה דתניא לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות מפני שאגרת בת מחלת היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה ויצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכחי כולי יומא ומנא חבא פגעה ברבי תנינא בן דוסא אמרה ליה אי לאו דמכרון עלך ברקיע הוהוה ובתורתו סכנתך אמר לה אי חשיבנא ברקיע גזר אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם אמרה ליה בממותא מינך שבק לי רווחא פורתא שבק לה לילי שבתות וליילי רביעיות וכן אמר וכן אמר פגעה ביה * באבוי אמרה ליה אי לאו דמכרוי עלך ברקיע הוהוה ובתורתו הגי

דאית ביה שונרא לא נייעול בה איניש בלא מסני מאי מעמא משום דשונרא קטיל להוויא ואביל ליה ואית ביה בחיוויא גרמי קמיני ואי יתיב לה גרמא דחיוויא אכרעיה לא נפיק ואסחכן ליה איכא דאמרי ביחא דלית ביה שונרא לא נייעול ביה איניש *בהבדא מאי מעמא דילמא מיכריך ביה חיוויא ולא ידעומסחכן ג' דברים צוה ר' ישמעאל בר' יוחנן את רבי (מקיש סימן) אל תעש מום בעצמך [מאי] היא? לא תיהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד דהו בעל דינך ותרי סהדי *ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים אשתך טבלא אל חוקק לה לילה הראשונה, אמר רב ובגדה דאורייתא הואיל והוחוק מעין פתוח דילמא משכה זיבה שלשה דברים צוה רבי יוסי בר' חזיה את רבי אל תצא יחידי בלילה *אל תעמוד בפני הגר ערום *אל תכנס למרחץ חדש שמא תפחת, ע"ד כמה: אריב"ל ע"ד ר"ב דרש, ואל תעמוד בפני הגר ערום דתניא העומד בפני הגר ערום הוי נכפה *והמשמש ממחור לאור הגר הויין לו בנים נכפין *ת"ד המשמש ממחור על מטה שתנינוק יש עליה אותו הניק נכפה ולא אמרן אלא דלא הוי בר שחא אבל הוי בר שחא לית לן בהולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה אבל גני להדי רישיה לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עילוייה אבל מנח ידיה עילוייה לית לן בה *אל תצא יחידי בלילה דתניא לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות מפני שאגרת בת מחלת היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה ויצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכחי כולי יומא ומנא חבא פגעה ברבי תנינא בן דוסא אמרה ליה אי לאו דמכרון עלך ברקיע הוהוה ובתורתו סכנתך אמר לה אי חשיבנא ברקיע גזר אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם אמרה ליה בממותא מינך שבק לי רווחא פורתא שבק לה לילי שבתות וליילי רביעיות וכן אמר וכן אמר פגעה ביה * באבוי אמרה ליה אי לאו דמכרוי עלך ברקיע הוהוה ובתורתו הגי

דאית ביה שונרא לא נייעול בה איניש בלא מסני מאי מעמא משום דשונרא קטיל להוויא ואביל ליה ואית ביה בחיוויא גרמי קמיני ואי יתיב לה גרמא דחיוויא אכרעיה לא נפיק ואסחכן ליה איכא דאמרי ביחא דלית ביה שונרא לא נייעול ביה איניש *בהבדא מאי מעמא דילמא מיכריך ביה חיוויא ולא ידעומסחכן ג' דברים צוה ר' ישמעאל בר' יוחנן את רבי (מקיש סימן) אל תעש מום בעצמך [מאי] היא? לא תיהוי לך דינא בהדי תלתא, דחד דהו בעל דינך ותרי סהדי *ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים אשתך טבלא אל חוקק לה לילה הראשונה, אמר רב ובגדה דאורייתא הואיל והוחוק מעין פתוח דילמא משכה זיבה שלשה דברים צוה רבי יוסי בר' חזיה את רבי אל תצא יחידי בלילה *אל תעמוד בפני הגר ערום *אל תכנס למרחץ חדש שמא תפחת, ע"ד כמה: אריב"ל ע"ד ר"ב דרש, ואל תעמוד בפני הגר ערום דתניא העומד בפני הגר ערום הוי נכפה *והמשמש ממחור לאור הגר הויין לו בנים נכפין *ת"ד המשמש ממחור על מטה שתנינוק יש עליה אותו הניק נכפה ולא אמרן אלא דלא הוי בר שחא אבל הוי בר שחא לית לן בהולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה אבל גני להדי רישיה לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עילוייה אבל מנח ידיה עילוייה לית לן בה *אל תצא יחידי בלילה דתניא לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות מפני שאגרת בת מחלת היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה ויצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכחי כולי יומא ומנא חבא פגעה ברבי תנינא בן דוסא אמרה ליה אי לאו דמכרון עלך ברקיע הוהוה ובתורתו סכנתך אמר לה אי חשיבנא ברקיע גזר אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם אמרה ליה בממותא מינך שבק לי רווחא פורתא שבק לה לילי שבתות וליילי רביעיות וכן אמר וכן אמר פגעה ביה * באבוי אמרה ליה אי לאו דמכרוי עלך ברקיע הוהוה ובתורתו הגי

כרכות ה:
[וע"פ כמה]
[וע"פ כ"ג]
[וע"פ כ"ד]
[וע"פ כ"ה]
[וע"פ כ"ו]
[וע"פ כ"ז]
[וע"פ כ"ח]
[וע"פ כ"ט]
[וע"פ ל'
[וע"פ ל"א]
[וע"פ ל"ב]
[וע"פ ל"ג]
[וע"פ ל"ד]
[וע"פ ל"ה]
[וע"פ ל"ו]
[וע"פ ל"ז]
[וע"פ ל"ח]
[וע"פ ל"ט]
[וע"פ מ'
[וע"פ מ"א]
[וע"פ מ"ב]
[וע"פ מ"ג]
[וע"פ מ"ד]
[וע"פ מ"ה]
[וע"פ מ"ו]
[וע"פ מ"ז]
[וע"פ מ"ח]
[וע"פ מ"ט]
[וע"פ נ'
[וע"פ נ"א]
[וע"פ נ"ב]
[וע"פ נ"ג]
[וע"פ נ"ד]
[וע"פ נ"ה]
[וע"פ נ"ו]
[וע"פ נ"ז]
[וע"פ נ"ח]
[וע"פ נ"ט]
[וע"פ ס'
[וע"פ ס"א]
[וע"פ ס"ב]
[וע"פ ס"ג]
[וע"פ ס"ד]
[וע"פ ס"ה]
[וע"פ ס"ו]
[וע"פ ס"ז]
[וע"פ ס"ח]
[וע"פ ס"ט]
[וע"פ ע'
[וע"פ ע"א]
[וע"פ ע"ב]
[וע"פ ע"ג]
[וע"פ ע"ד]
[וע"פ ע"ה]
[וע"פ ע"ו]
[וע"פ ע"ז]
[וע"פ ע"ח]
[וע"פ ע"ט]
[וע"פ פ'
[וע"פ פ"א]
[וע"פ פ"ב]
[וע"פ פ"ג]
[וע"פ פ"ד]
[וע"פ פ"ה]
[וע"פ פ"ו]
[וע"פ פ"ז]
[וע"פ פ"ח]
[וע"פ פ"ט]
[וע"פ צ'
[וע"פ צ"א]
[וע"פ צ"ב]
[וע"פ צ"ג]
[וע"פ צ"ד]
[וע"פ צ"ה]
[וע"פ צ"ו]
[וע"פ צ"ז]
[וע"פ צ"ח]
[וע"פ צ"ט]
[וע"פ ק'
[וע"פ ק"א]
[וע"פ ק"ב]
[וע"פ ק"ג]
[וע"פ ק"ד]
[וע"פ ק"ה]
[וע"פ ק"ו]
[וע"פ ק"ז]
[וע"פ ק"ח]
[וע"פ ק"ט]
[וע"פ ק"י]
[וע"פ ק"יא]
[וע"פ ק"יב]
[וע"פ ק"יג]
[וע"פ ק"יד]
[וע"פ ק"יה]
[וע"פ ק"יו]
[וע"פ ק"יז]
[וע"פ ק"יח]
[וע"פ ק"יט]
[וע"פ ק"כ]
[וע"פ ק"כא]
[וע"פ ק"כב]
[וע"פ ק"כג]
[וע"פ ק"כד]
[וע"פ ק"כה]
[וע"פ ק"כו]
[וע"פ ק"כז]
[וע"פ ק"כח]
[וע"פ ק"כט]
[וע"פ ק"ל]
[וע"פ ק"לא]
[וע"פ ק"לב]
[וע"פ ק"לג]
[וע"פ ק"לד]
[וע"פ ק"לה]
[וע"פ ק"לו]
[וע"פ ק"לז]
[וע"פ ק"לח]
[וע"פ ק"לט]
[וע"פ ק"לס]
[וע"פ ק"לסא]
[וע"פ ק"לסב]
[וע"פ ק"לסג]
[וע"פ ק"לסד]
[וע"פ ק"לסה]
[וע"פ ק"לסו]
[וע"פ ק"לסז]
[וע"פ ק"לסח]
[וע"פ ק"לסט]
[וע"פ ק"לסט]
[וע"פ ק"לסז]
[וע"פ ק"לסח]
[וע"פ ק"לסט]

[וע"פ רשי'
סנהדרין מהל'
ד"ה מתיבא
וכ"ו משמע
כ"פ' סנה
הרשב"ם סנה
לפון גמלי]

הגהות
הב"ה
(ה) רש"י ד"ה
נחל"כ לשון
נחל"כ הוא
המדבר נקיש
ובחוקק
ובהקשר דק
הוא הלש
להקדים
סמוך פיין
רש"י נ"ב ס"ו
מודקן דף
מהל ע"ב:

[כ"מ: מ"פ]

מ"ס כלה ד"ס
י"ו וסא אחת
דרייה מטת

[ברכות מנ'
מולין ס"א]

ס' א מ"י פ"ה מלכות
אכרי כ"ה ס' כ"ה
כ"ה ל"ה ק"ו פ"ה
א"ה ס' ר"ה ס' י"ה
ו"ה ס' א"ה ס' י"ה
ס' ס'
ס' ב כ"ה א"ה ס' י"ה
ר"ה ס' ס':

מ"ס ס'
[וע"פ רשי'
סנהדרין מהל'
ד"ה מתיבא
וכ"ו משמע
כ"פ' סנה
הרשב"ם סנה
לפון גמלי]

[וע"פ רשי'
סנהדרין מהל'
ד"ה מתיבא
וכ"ו משמע
כ"פ' סנה
הרשב"ם סנה
לפון גמלי]

[וע"פ רשי'
סנהדרין מהל'
ד"ה מתיבא
וכ"ו משמע
כ"פ' סנה
הרשב"ם סנה
לפון גמלי]

מ"ס ר"ה פ"ה וס' א' ח"ה
ד"ה בראש

[וע"פ רשי'
סנהדרין מהל'
ד"ה מתיבא
וכ"ו משמע
כ"פ' סנה
הרשב"ם סנה
לפון גמלי]

ותו דהוה מוטע על המטה כ"ן שבכנס רב פפא אמר ליה שב על המטה כ"ן שישב על המטה צעק כי אתה הרת את בני כ"ן איכא דאמרי אל תשב אל תישן בלא ק"ש איכא דאמרי לא תנסב גיורת ואל תבריה עצמך מן המכס דאי משכחו ליה בירך שקלי לכוליה עסקך ואל תעמוד בפני השור וכו' נוחא דתורא וכו' *שלשה דברים צוה ר' ישמעאל בר' יוסי את רב אל תעש מום בעצמך סמי היא לא יחידי לך דינא בהדי תלתא רדו הוי בעל דין ותרי מיניו סדרי ואל תעמוד על המקח בשעה שאין לך דמים שנמצאת ספחת המקח בעיני בעליו אשתך טבלא אל חוקק לה לילה הראשון ערום ולא חכמה דאורייתא שטבלת בתשלום שבעת ימים לארייתא הואיל והוחוק מעין פתוח אבל כסותה שבעה נקיים ולו וכן ע"ד צוה ר' יוסי בר' חזיה אל תצא יחידי בלילה ואל תעמוד בפני הגר ערום ולא חכמה כבודך וריש שמא תפחת העומד בפני הגר ערום נכפה ומשמש ממחור לאור הגר הויין לו בנים נכפין: ת"ד המשמש ממחור על מטה שתנינוק יש עליה אותו הניק נכפה ולא אמרן אלא דלא הוי בר שחא אבל הוי בר שחא לית לן בהולא אמרן אלא דגני להדי כרעיה אבל גני להדי רישיה לית לן בה ולא אמרן אלא דלא מנח ידיה עילוייה אבל מנח ידיה עילוייה לית לן בה *אל תצא יחידי בלילה דתניא לא יצא יחידי בלילה לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות מפני שאגרת בת מחלת היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה ויצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו מעיקרא הוה שכחי כולי יומא ומנא חבא פגעה ברבי תנינא בן דוסא אמרה ליה אי לאו דמכרון עלך ברקיע הוהוה ובתורתו סכנתך אמר לה אי חשיבנא ברקיע גזר אני עליך שלא תעבורי ביישוב לעולם אמרה ליה בממותא מינך שבק לי רווחא פורתא שבק לה לילי שבתות וליילי רביעיות וכן אמר וכן אמר פגעה ביה * באבוי אמרה ליה אי לאו דמכרוי עלך ברקיע הוהוה ובתורתו הגי